

Adventní Sborové listy 2024

Českobratrská církev evangelická, sbor Mšeno u Mělníka

Ve vši temnotě se vydat za světlem

Zjevení sv. Jana 3,1-6: „*Andělu církve v Sardách piš: Toto praví ten, který má sedmero duchů Božích a sedmero hvězd: "Vím o tvých skutcích - podle jména jsi živ, ale jsi mrtev. Probud' se a posilni to, co ještě zůstává a je už na vymření! Neboť shledávám, že tvým skutkům mnoho chybí před Bohem; Rozpomeň se tedy, jak jsi mé slovo přijal a slyšel, zachovávej je a čiň pokání. Nebudeš-li bdít, přijdu tak, jako přichází zloděj, a nebudeš vědět, v kterou hodinu na tebe přijdu. Přece však máš v Sardách několik osob, které svůj šat nepotřísnily; ti budou chodit se mnou v bílém rouchu, protože jsou toho hodni. Kdo zvítězí, bude oděn bělostným rouchem a jeho jméno nevymažu z knihy života, nýbrž přiznám se k němu před svým Otcem a před jeho anděly. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím."*

Nejen na pohlednicích a na internetu, ale také tady ve Zjevení Janově se vybarvuje obrázek adventní doby.

Obrazy jsou to podivné; ke snové romantice mají daleko; blíž by byly nočním můrám. Ale právě v tom jsou možná realitě lidských poměrů ve světě Bohu žel bližší, než naše filmové a jiné útky.

Někdo z reality svých těžkostí utéct nemůže. Jiní musí utíkat skutečně, nejen do pohádkové fantazie. Autor apokalypsy patrně patřil mezi takovýchle lidí. Proto jeho adventní vyprávění vypadá, jak vypadá.

Otresně. Vážně. Bolestně. Ale spíš, jako když puká země, aby z ní něco vyklíčilo... jako porodní bolesti světa. Naděje. Ale jde při ní o život.

Tam někam spadá i adventní sborový dopis do Sard. Psaní sboru, který je mrtev. Skoro. To se právě má ukázat.

Jak? Jak se pozná mrtvá církev od živé? Podle počtu lidí? Podle počtu aktivit nebo hospodaření...? Tady se rozhoduje jinak. Záleží, jestli se třeba jen v nějakém malém zbytečku najde života schopná důvěra v Hospodina, která si umí najít cestu... Často až lidé, kteří jsou na dně, dávají místo Božimu Slovu a lásce, jakoby zázrakem může ještě cosi vykvést....

Právě v adventní době se připomíná zaslíbení o tom, že vzejde prouteček z pařezu Jišajova; tedy na místě mrtvém, kde už by nikdo nic nečekal, se stanou velké věci... a spojujeme to s Ježíšovým příchodem. To je Boží perspektiva.

Je shodná s tím, jak vidí církev v Sardách sama sebe? S tím, co očekává od sebe a od Hospodina? Je v ní místo pro Boží velké činy ale i pro zaslíbení? Nebo jsou církvi jen podle jména a jejich starostí jsou úplně jiné provozy – případně konce těch provozů? Kdo ví, jak hleděla do budoucnosti taková církev v Sardách, jestli v obavách nebo až moc sebestředně. Jisté je, že jí platilo napomenutí: Podle jména jsi živ, ale jsi mrtev. Probud' se a posilni to, co ještě zůstává a je už na vymření! – rozpomeň se, obrať se.

Ten adventní dopis do Sard tu diktuje Kristus. Není v nedohlednu. Drží v ruce sedm hvězd, tj. sedm sborů – má zkrátka plnost církve pevně v ruce, opatruje ji, jako světla, která mají nějak orientovat pocestné. Záleží mu na tom, aby taková církev byla; doslova ji tak chová.

A církev – nejen ta v Sardách - k tomu napomenutí má slyšet i povzbuzení, že do té náruči patří. Právě a jedině Kristus má k naší situaci to podstatné slovo: Posilni se, probud' se, rozpomeň se, obrať se k Pánu Bohu!

Ten, který sám byl mrtvý a zase žije (Zj 2,8), teď volá téměř leklou církev, aby nezapomněla, co z ní dělá světlo – že má plnit své skutky lásky před Bohem. Nemusí se bát, že se vyčerpá, že ztratí svůj lesk, že bude málo přisná... nemusí mít všechno ve svých rukách – ale musí vědět, že její identita je v rukách Kristových...

K adventní bdělosti významně patří takhle připomínka. Říkáme „pokání“. Ve vši temnotě, vydat se za světlem; nechat se Božím Slovem

provázet a zvat druhé k tomu průvodu naděje. To se pak rozdmýchávají nevídané dobré pohyby a nebo se naopak uklidňují bouře.

Adventní bdělost si představuju jako počítání s Božím přícházením a příchodem právě v situaci, ve které zrovna jsme. Spoléhání, že věci mohou být jinak, než vždycky bývaly, a přece nejsou z Boží zřetele. Že se musíme vyrovnávat s hrůzami a obavami, v nichž žijeme, a přece to nemá udusit výhled k tomu, který obstál v zápase s hříchem, ke Kristu, s nímž svou nadějí spojujeme.

Zaslíbením je bílé roucho, společenství s Bohem, jméno zapsané v knize života – to je přece jen ještě něco jiného, než jméno na kostele nebo na razítku.

Jana Hofmanová (autorka působí jako studentská farářka na Evangelické teologické fakultě University Karlovy v Praze)

Taizé v luterském evangelickém sboru Gruna-Seidnitz v Drážďanech

Náš evangelický sbor spolupracuje již několik let s luterským evangelickým sborem Gruna-Seidnitz z Drážďan. Zdařilou akcí byl například společný pobyt v saském Lückendorfu letos v srpnu. Výraznou osobností německého sboru je jeho varhanice, paní Friedericke Fobe. V Lückendorfu jsme při bohoslužbě doprovázeli písně na flétny pod jejím vedením. Při loučení mne pozvala na podzimní setkání Taizé do Drážďan. Zaslala předem noty k písním, které zaranžovala pro skupinu 20 hudebníků (zpěváků a muzikantů). Některé kousky mi byly známy již z našeho sboru, např. El Senyor (Každý den Pán mi sílu dává), jiné jsem hrála poprvé (Bless The Lord, Singt dem Herrn, De Noche, Jésus le Christ). Drážďanští muzikanti se připravovali na pravidelných zkouškách, já aspoň podomácku - s nahrávkami na YouTube.

V pátek 15. listopadu 2024 jsem vyrazila vlakem do Drážďan, kde mne na nádraží vyzvedl manžel paní Fobe a odvezl do Thomaskirche ve čtvrti Gruna. Přítomní mne velmi srdečně přivítali a nabídli pohostění. Ocenila jsem pověstnou německou pečlivost, s níž mi připravili vše, co

jsem k hraní potřebovala – notovým pultíkem počínaje a jmenovkou na mé židli konče. Kromě nás účinkujících se sešlo asi padesát lidí. Mluveného slova se ujali různí členové sboru včetně Andrého Schneidera, kterého znám osobně z jeho návštěvy mšenského sboru. Hovořili mj. o životě v křesťanském společenství, upřímném zájmu jednoho člena sboru o druhého. Stejně jako v Lückendorfu se ani tentokrát nedala přehlédnout vřelá, přátelská atmosféra.

Ubytování mi ve svém víkendovém domě poskytli členové sboru, manželé Küfnerovi. V neděli 17. listopadu jsme s paní Fobe a dvěma flétnistkami doprovázely bohoslužby na kůru Nazarethkirche ve čtvrti Seidnitz. Trochu náročné bylo zpívat neznámé německé písně bez předchozí přípravy a porozumět textu kázání faráře Arnolda. Ale ráda jsem opět viděla známé tváře a popřála si s nimi k blížícímu se adventu. Doufám, že náš kontakt udržíme i nadále.

Veronika Skopcová (autorka působí jako varhanice v evangelickém sboru ve Mšeně)

VZPOMÍNÁNÍ NA KAMARÁDA KARLA HORŇÁKA

V březnu letošního roku Jana Sklenářová, toho času učitelka zpěvu v ZUŠ Mělník, přišla s myšlenkou uspořádat koncert k počtě Karla Horňáka, pod nímž jako malá zpívala ve sboru Červánek. Její nápad se šířil všemi směry a s velkou chutí se jej chopili všichni, kdo měli ke kulturním a uměleckým aktivitám Karla Horňáka nejbliže. Jana Sklenářová vystudovala sólový zpěv na konzervatoři v Teplicích, v současné době studuje magisterský program na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem a vyučuje sólový zpěv v ZUŠ Mšeno.

Za místo konání byl zvolen evangelický kostel ve Mšeně, za datum 16. října, den Karlových narozenin. Úlohy dramaturga a režiséra koncertu se chopil Josef Šebesta, učitel zpěvu ze mšenské ZUŠ. Koncert byl rozdělen na tři bloky. V prvních dvou vystoupily umělecky vzdělávací instituce, v nichž Karel Horňák mnoho let pedagogicky působil. Za ZUŠ Mělník to byl dětský pěvecký sbor Červánek se sbormistryněmi Miloslavou Trungelovou a Janou Sklenářovou. Za ZUŠ Mšeno vystoupili tři instrumentální sólisté, bývalí žáci Karla Horňáka:

Bára Hujslová na flétnu, Matěj Hanzelín na klarinet a Vítek Tošnar na klavír. Koncert uzavřel pěvecký sbor Intermezzo ze Mšena, jenž vznikl v prosinci roku 2004 a Karel byl až do srpna 2018 jeho sbormistrem.

Karel Hornák zanechal v mělnickém regionu hlubokou stopu především v kulturní a vzdělávací oblasti. Jeho význam pro pedagogický život mělnické ZUŠky připomněl na koncertě její ředitel, pan Jiří Lechner. Z pozice mšenské ZUŠky tak učinil pan ředitel Čeněk Hlavatý. Koncert zahájil i ukončil starosta města Mšeno pan Jiří Guttenberg, který připomněl Karlovu rozsochatou osobnost v širších souvislostech. Mezi návštěvníky koncertu, kteří zcela zaplnili evangelický chrám ve Mšeně, nechyběli rodinní příslušníci. Všichni jsme vzdali úctu člověku, jenž svoji životní energii, své dovednosti a znalosti, věnoval nezištně společenským potřebám.

Veliký dík patří panu faráři Michalu Šimkovi za poskytnutí prostor evangelického kostela, městu Mšeno, které zajistilo občerstvení, Jindřichu Šperglovi za dopravu mělnického sboru do Mšena a zpět, a Václavu Novákovi za koordinaci všeho druhu. A samozřejmě všem účinkujícím, jejichž účast zajistila koncertu vysokou úroveň.

Snad každý, s kým jsem se po skončení akce dal do řeči, mluvil v

tom smyslu, že atmosféra koncertu na něj působila, jako kdyby Karel vskutku byl přítomen mezi námi. Nemůžu než souhlasit, celý koncert se nesl ve zvláštním ladění, které bylo zároveň nostalgické i veselé, zněly Karlovy vlastní aranže, hudba Ennia Morriconeho, kterou miloval, melodie z večerníčku. Myslím, že pokud opravdu byl přítomen, tak se mu to rozhodně líbilo.

Pavel Šebesta (vyšlo v měsíčníku Mšensko č. 12/2024)

Krátce

Staršovstvo sboru se na své říjnové schůzi dohodlo na uspořádání sborové brigády v příštím roce. Uskuteční se v sobotu 5. dubna 2025. K účasti byly přizvány členky Klubu zMatek a mšenského skautského oddílu. Jak matky, tak skauti využívají ke své činnosti sborové prostory.

xxx

Skupina mládeže evangelického sboru v Poděbradech strávila v prostorách našeho sboru prodloužený víkend od pátku 25. do pondělí 28. října. Mladí lidé hráli hry, diskutovali a dělali výlety po okolí.

Aktivně se zapojili čtením bible a zpěvem písní za doprovodu kytary při bohoslužbách v neděli 27. října.

xxx

Evangelický mšenský sbor oznámil na městském úřadě záměr opravit a zrekonstruovat prostory před vchodem do kostela (dlažba, zídka a plot). Byly dodány potřebné podklady. Opravy by byly zhruba ze dvou třetin financovány z fondu na opravu památek v městské památkové zóně. Pokud bude tento záměr vybrán a městské zastupitelstvo jej schválí, uskuteční se obnova během příštího roku.

xxx

Vzpomínka na zesnulé obyvatele mšenského Domova seniorů se konala v úterý 5. listopadu. Připravil ji farář M. Šimek. V jejím rámci přečetl jména všech zemřelých obyvatel domova od konání loňské vzpomínky.

xxx

Konvent Poděbradského seniorátu se konal v sobotu 9. listopadu v evangelickém sboru v Libiši sobota 9. listopadu od 9 hod. ve sboru v Libiši. Náš sbor zastupovali kurátor Luboš Skopec a farář Michal Šimek. V průběhu konventu si řada účastníků prohlédla vnitřek místního památkově chráněného tolerančního kostela. Uvnitř je vyznačeno místo, kde seděl člen sboru Jan Palach několik dní předtím, než se upálil na Václavském náměstí 16. ledna 1969.

xxx

Při on-line setkání nad biblí konaném v pátek 22. listopadu vyprávěl student teologie Milan Kocanda o své návštěvě českých evangelických sborů na Ukrajině. Účastnil se jí se třemi dalšími účastníky, kteří na Ukrajinu za krajany jezdí pravidelně.

xxx

Při mimořádném sborovém shromáždění konaném v neděli 1. prosince byl ke službě výpomocného kazatele povolán ke službě výpomocného kazatele kurátor mšenského evangelického Luboš Skopec.

xxx

Ekumenické bohoslužby se budou v modlitebně mšenského evangelického sboru konat v neděli 12. ledna 2025 od 10 hod. Kázat bude člen dominikánského řádu Jiří Rajmund Tretera. Srdečně zveme!

Michal Šimek

„Rosu dejte ó nebesa“ – adventní koncert

Adventní koncert nazvaný biblickým žalmovým obratem „Rosu dejte ó nebesa“, při kterém vystoupil dámský hudební soubor „Voice and Harp“ se konal v sobotu 30. listopadu od 18 hod. ve mšenském evangelickém kostele. Členky souboru Lenka Harigelová (soprán), Olha Potorak (mezzosoprán, Tereza Zahradníková (housle) a Věra Zdislava Rais (harfa) byly odměněny potleskem a květinami. Přestože bylo uvnitř kostela chladno, hudba a zpěv zahřály u srdce.

Vedoucí souboru Lenka Harigelová charakterizovala vystoupení takto: „Program dnešního koncertu nazvaného „Rosu dejte, ó nebesa!“ nás uvede do období adventu – doby očekávání příchodu Spasitele. Prostřednictvím písní reflektujících touhu po vykoupení lidstva z prvotního hříchu a opěvujících Marii jako matku Božího syna představíme hudební repertoár 16. a 17. století. Zazní díla autorů, jako byl evangelický kněz Jiří Třanovský, či Alberik Mazák, český kněz žijící v Rakousku.

V druhé části koncertu se necháme unést radostí nad narozením Božského Syna, a to díky písním a pastorelám českých barokních

skladatelů jako Adam Václav Michna z Otradovic, Jakub Jan Ryba, Václav Karel Holan Rovenský a Antonín Sehling, kapelník chrámu sv. Víta v Praze.“

Konání koncertu finančně podpořilo město Mšeno.

Michal Šimek

Bohoslužby ve vánočním a novoročním období

Neděle 22.12. 2024 – dětská vánoční besídka 10 hod.

Středa 25.12. 2024 – Boží hod vánoční 10 hod.
(vysluhování Večeře Páně)

Neděle 29.12. 2024 10 hod.

**Bohoslužby se nekonají na Štěpána ve čtvrtek 26.12. 2024
ani ve středu 1.1. 2025 na Nový rok.**

Salár a dary

Zaplatit salár za rok 2024, věnovat peněžní dar na opravy či provoz sboru můžete osobně v kostele u bratra kurátora L. Skopce nebo sestry D. Vidnerové nebo platbou na účet sboru č. **230 163 7493 / 2010**.

Při platbě na účet uveďte v **poznámce**, zda jde o **salár**, nebo o **dar** sboru. Děkujeme!

Požehnané vánoční svátky a nový rok 2025 !

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Mšeně u Mělníka.

Farář Mgr. Michal Šimek, bytem v Kosmonosích,
tel.: 608 718 898, e-mail: majkl.simek@seznam.cz.

Webové stránky sboru: www.msenocce.wbs.cz

Bohoslužby se konají každou neděli v 10 hodin.